

Kronika

XV Sesja Europejskiej Komisji Leśnej FAO

XV сессия европейской лесной комиссии ФАО

XVth Meeting of FAO European Forest Commission

W dniach 7—11 września 1970 r. odbyła się w Rzymie XV sesja Europejskiej Komisji Leśnej Organizacji Wyżywienia i Rolnictwa (FAO). Głównym tematem, który przewijał się zarówno na posiedzeniu plenarnym Komisji Leśnej, jak i na posiedzeniu grupy roboczej do spraw zagospodarowania lasu oraz wspólnej sesji Europejskiej Komisji FAO do spraw rolnictwa i Europejskiej Komisji Leśnej — było zagadnienie środowiska i jego ochrony a przede wszystkim przystosowania lasów do coraz silniej występujących potrzeb wykorzystania lasów do wypoczynku — coraz bardziej urbanizującej się ludzkości. Z drugiej strony rozpatrywano skutki, jakie działalność ta pociąga za sobą w stosunku do lasów.

Na posiedzeniu grupy roboczej do spraw zagospodarowania lasu wygłoszono trzy zasadnicze referaty.

1. A. de Vos — „Kierunki rozwojowe wypoczynku na świeżym powietrzu i metodologie stosowane przy szacowaniu potrzeb parków”.

Autor przedstawił bardzo silny wzrost potrzeb ludności w zakresie wypoczynku poza miejscem stałego zamieszkania, przejawiający się w coraz silniejszym rozwoju turystyki — przy znacznym zróżnicowaniu nasilenia tego zjawiska w różnych krajach. Tak np. wykorzystuje okres lata, na wyjazdy wypoczynkowe, około 78% ludności Szwecji, 60% w W. Brytanii, 45% we Francji, a tylko około 30% we Włoszech. Rozmaicie układa się nasilenie wyjazdów wypoczynkowych za granicę. Korzysta z nich poniżej 20% ludności W. Brytanii, Szwecji i Norwegii, 26% ludności Holandii, a ponad 30% ludności NRF. Również wyraźnie zarysowuje się zapotrzebowanie na jakość zakwaterowania w czasie takich wyjazdów. Wzrasta zapotrzebowanie na hotele I klasy, campingi i parkingi dla samochodów z przyczepami mieszkalnymi, maleje zapotrzebowanie na hotele II klasy. Bardzo charakterystycznym zjawiskiem jest coraz silniej odczuwana przez społeczeństwo potrzeba tzw. drugiej rezydencji, tj. dysponowania poza normalnym mieszkaniem w mieście — domku, czy nawet tylko campingu na wsi, gdzie można spędzać krótkie urlopy czy dni wolne od pracy.

Dla zaspokojenia tych potrzeb — konieczne jest ściśle określenie ich ilości i jakości. Metodyce takich badań poświęcona jest druga część referatu.

2. Prof. dr H. Steinlin w swoim referacie omawiał „Wpływ wykorzystania lasów jako ośrodków wypoczynku na zagospodarowanie lasów”. W referacie stwierdzono konieczność przystosowania lasów do ruchu turystycznego — podkreślając jednocześnie obciążenia, jakie spadają na gospodarstwo leśne z tego tytułu. Między innymi podano przykład jednego z nadleśnictw, położonych w pobliżu wielkiego miasta NRF, gdzie w latach ostatnich, zredukowano bardzo poważnie, dzięki rozwojowi mechanizacji, nakłady pracy, związanej z hodowlą i użytkowaniem lasu, doprowadzając je do 20 roboczo-godzin na jeden hektar rocznie. Natomiast prace związane z wykorzystaniem lasu jako ośrodka wypoczynku — pochłaniają ponad 100 roboczo-godzin na jeden hektar rocznie, przy czym są to prace, zmechanizowanie których nawet w przyszłości będzie bardzo trudne. Stwierdzono również, że lasy takie są często niszczone przez publiczność (pożary, niszczenie upraw, zaśmiecanie terenu itp.). Musi to znaleźć wyraz w odpowiedniej rekompensacie ze strony społeczeństwa — w stosunku do gospodarstwa leśnego. W lasach państwowych sprawa ta jest stosunkowo prosta — sprowadza się do uznania konieczności ponoszenia tego rodzaju wydatków. W odniesieniu do lasów prywatnych sprawa jest bardziej skomplikowana. Otwarcie lasu dla publiczności musi być związane z pewnymi aktami prawnymi, zapewniającymi gospodarstwu leśnemu pewne dotacje, ulgi podatkowe itp., a również określającymi odpowiedzialność gospodarza lasów za nieszczęśliwe wypadki, jakie mogą się zdarzyć w lesie. Świadczenie lasów na rzecz społeczeństwa musi być odpowiednio ocenione i rekompensowane. Uświadamianie społeczeństwa w tym zakresie, które często traktuje wykorzystywanie lasu do wypoczynku jako świadczenie nie pociągające za sobą żadnych skutków finansowych — należy do obowiązku leśników.

3. M. H. Orrom i J. A. Spencer omawiają „Wpływ wykorzystania lasów, jako ośrodków wypoczynku, na zagospodarowanie lasów W. Brytanii”. Oprócz potwierdzenia wielu tez wysuniętych przez prof. Steinlina — podkreślono znaczenie kulturalno-wychowawcze wypoczynkowych ośrodków leśnych. W W. Brytanii są one wykorzystywane m. in. do uświadamiania społeczeństwu wielostronnej roli lasów. Dąży się do rozwijania znajomości przyrody, m. in. organizując specjalne punkty, w których turyści mogą za opłatą obserwować i fotografować ptaki, zwierzęta itp.

W referatach i dyskusji silnie podkreślono konieczność przygotowania leśników do nowej roli koordynatorów gospodarstwa leśnego, włącznie z całością zagadnień wszechstronnego wykorzystania lasów. Zagadnienia te powinny być włączone do programu nauczania zarówno w leśnych szkołach wyższych jak i średnich.

Przy omawianiu zagadnienia szkolenia leśników — zwrócono specjalną uwagę na konieczność szkolenia podyplomowego — przede wszystkim „leśników nr 1” — tj. bezpośrednio kierujących gospodarką leśną i ustalających politykę leśną. W 1969 r. w NRF zorganizowano pierwszy kurs tego rodzaju, dał on bardzo interesujące wyniki, szeroko omówione w sprawozdaniu prof. G. Speidel'a. Celem takich kursów jest za-

poznanie uczestników w ciągu 5—7 dni z najnowszymi osiągnięciami w zakresie kierowania przedsiębiorstwem, jak i najnowszymi zdobyczami technicznymi.

Wspólne posiedzenie Komisji FAO do spraw rolnictwa i Europejskiej Komisji Leśnej było poświęcone sprawozdaniom z prac organów podporządkowanych obu komisjom. Między innymi przyjęto sprawozdanie ze wspólnej konferencji w sprawie zagospodarowania obszarów rolniczych, która odbyła się w Zollikofen (Szwajcaria) w sierpniu 1969 r. oraz sprawozdanie z IX sesji grupy roboczej do spraw zabudowy dzikich potoków, ochrony przed lawinami oraz zagospodarowania zlewni górskich. Zagadnieniom tym udziela się wiele uwagi, podkreślając konieczność ścisłej współpracy leśników, pracujących z reguły w górnych partiach zlewni z rolnikami zainteresowanymi przede wszystkim jej partią dolinową. Sprawy te muszą być ściśle koordynowane i współpraca obu komisji w tym zakresie jest konieczna.

Poza omówieniem wyników współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi — (Komitetem Drzewnym Europejskiej Komisji Gospodarczej — (ECE), Międzynarodową Unią Leśnych Organizacji Badawczych (IUFRO) oraz organów podporządkowanych komisji: Połączonego Komitetu FAO/ECE/ILO do spraw techniki prac leśnych i szkolenia kadr, połączonej grupy roboczej FAO/ECE do spraw statystyki leśnej, połączonej grupy roboczej do spraw leśnictwa śródziemnomorskiego oraz grupy roboczej do spraw zagospodarowania lasu — omówiono program prac na lata następne.

Między innymi przewiduje się:

Na rok 1971.

Posiedzenie Komitetu Wykonawczego Europejskiej Komisji Leśnej.

Przygotowywanie wspólnie z Komitetem Drzewnym ECE sympozjum w sprawie koordynacji hodowli lasu i przemysłu drzewnego.

Sesję grupy badawczej do spraw szkolenia pracowników leśnych i zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom Połączonego Komitetu FAO/ECE/ILO.

Sesję grupy roboczej FAO/ECE do spraw statystyki leśnej, tematem głównym której będzie zagadnienie „wskaźników leśnych”.

Sympozjum w sprawie pozyskiwania drewna w rejonach górskich, organizowane przez grupę badawczą mechanizacji prac leśnych Połączonego Komitetu FAO/ECE/ILO — na terenie Kaukazu (ZSRR), przewidzianą na wrzesień.

Na rok 1972.

XVI Sesję Europejskiej Komisji Leśnej w Rzymie, łącznie z objazdem poznawczym organizowanym przez leśnictwo włoskie.

Sympozjum w sprawie koordynacji hodowli lasu i przemysłu drzewnego (wspólnie z Komitetem Drzewnym).

Opublikowanie nowej wersji opracowania FAO „Polityka leśna, prawodawstwo, administracja”.

Zorganizowanie drugiego kursu szkoleniowego dla leśników na stanowiskach kierowniczych.

IX Sesję plenarną połączonego komitetu do spraw techniki prac leś-

nych i szkolenia kadr, łącznie z sympozjum organizowanym przez grupę badawczą mechanizacji prac leśnych na temat budowy i konserwacji dróg leśnych. Sesja i sympozjum odbędą się na Węgrzech.

Sesję grupy badawczej metod i organizacji prac leśnych Połączonego Komitetu FAO/ECE/ILO.

IX Sesję grupy roboczej FAO/ECE do spraw statystyki leśnej łącznie z sesją ekspertów do spraw klasyfikacji i definicji produktów leśnych.

Na zakończenie sesji XV odbyły się wybory władz. Przewodniczącym Europejskiej Komisji Leśnej FAO został ponownie wybrany p. F. Tomulescu (Rumunia), na wiceprzewodniczących wybrano ponownie pp. F. Ebelinga (Szwecja) i F. Ortuno-Medina (Hiszpania). Na miejsce ustępującego p. L. Velay (Francja) został wybrany na trzeciego wiceprzewodniczącego p. M. de Coulon (Szwajcaria).

Kazimierz Czereyski

---

¹ Komplet materiałów z XV Sesji łącznie z pełnym tekstem referatów przekazano Bibliotece Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.